LATVIEŠU VĒSTNESIS

LATVIAN NEWS BULLETIN

The policy of this Newspaper is to provide our Latvian people in exile with all available news of importance concerning the world's happenings, of political, economic, cultural or social significance. And our special aim is to present the humanitarian ideals and achievements of the great Democracies — the United States of America and the British Empire. This aim, we know, will help maintain the spiritual and cultural unity of the Latvian people and — of all things — will yield hopes for a safer and happier future.

Izdevējs un galvenais redaktors — Publisher and Editor-in-Chief: Viktors Baltkājis

Redakcija-Editorial Office: Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b)

Iznāk divi reizes nedēļā — Published twice a week

Nr. 90 (92) **Sestdien, 1946. g. 16. novembrī** **Dillingenā**

Bīskaps prof. **J. Rancāns**

Mēs gaidām laimīgo brīdi

Jau trešo reizi mēs svinam mūsu valsts svētkus svešumā — trimdā. Kā vienmēr, tā arī šoreiz 18. novembrī mūsu domas aizklīst uz mūsu mīļo dzimteni. Mēs tik labi atceramies, kā mēs visi un visa mūsu tauta gavilējām, sagaidot šo svinīgo brīdi. Cik spilgti šis prieks izpaudās uz ārieni! Dievnamu zvani visā Latvijā aicināja ticīgos uz baznīcām, kur latviešu tauta pateicās Dievam par lielo dāvanu — brīvību un neatkarību. Tautas namos, skolās un dažādās sabiedriskās ēkās pēc svinīgiem aktiem skanēja tautas lūgšana „Dievs, svētī Latviju!"

Tagad tas viss mums izliekas kā sapnis. Kara virpulis tautas dēlus un meitas izsvaidījis un izsijājis pa visu plašo pasauli. Daļa mūsu tautas jau sesto gadu staigā Golgātas krusta ceļu tālajos austrumos un citās zemēs. Pār tiem mūsu brāļiem un māsām, kas palikuši mājās, valda barga sveša vara. Rūgta ir arī mūsu trimdas dzīve. Šo iemeslu dēļ mūsu Tēvija — mūsu dārgā Māte cieš lielas sāpes: Viņa iegrimusi dziļās sērās. Tāpēc arī mums, kas esam še Vācijā, šie kādreiz tik jaukie svētki nav tādi, kādi tie bija agrāk. Mēs nevaram un arī nedrīkstam priecāties tanī laikā, kad mūsu mīļā Māte sēro par saviem bērniem, kuŗus ienaidnieks ar varu izrāvis Viņai no klēpja. Mēs ar lielu nepacietību gaidām laimīgo brīdi, kad mūsu dārgā Māte — Latvija atkal varēs pulcināt ap sevi savus mīļos bērnus un kad Viņa pati atbrīvosies no verdzības.

Pasaules varas vīri pašlaik spriež par tautu likteņiem. Kad un kāds spriedums būs par mūsu tautu, to neviens mums nevar pateikt. Tautu likteņu izlēmēju vidū ir tādi, kas šos svarīgos jautājumus grib izlemt pēc taisnības principiem, bet, diemžēl, viņu vidū ir arī tādi, kas atmetuši taisnību, noraidījuši Dievu un Viņa mūžīgos likumus. Šie pēdējie paļaujas ne uz dievišķo autoritāti, bet uz lielgabaliem, bumbām un arī savu viltīgo diplomātiju. Tāpēc mēs ar bažām skatāmies savā nākotnē, jo neesam pārliecināti, vai viņu spriedumi un lēmumi mums tiešām nāks par labu.

Bet mēs nezaudēsim cerību. Savu un visas mūsu tautas likteni atstāsim Dieva rokā. Dievam ir savi plāni un nodomi, kas īstenosies par spīti visiem šķēršļiem un cilvēku ļauniem nodomiem. Uzvara piederēs Viņam un arī mums visiem, ja mēs ar Viņu būsim vienoti: „Uz Tevi, Kungs, es cerēju, — Ne mūžam es nepalikšu kaunā" (Ps. 70, 1).

Bīskaps B. Sloskāns Romā vada 18. novembŗa svētku dievkalpojumu

Latvijas Romas katoļu baznīcas bīskaps Boleslavs Sloskāns, kas patlaban atrodas Italijā, 18. novembrī **Romā** vadīs Italijas galvaspilsētas un Vatikāna latviešu kolonijas svinīgo svētku dievkalpojumu. Pēc audiences pie pāvesta Pija 12. bīskaps novembŗa otrā pusē dosies savā jaunajā darbā uz Beļģiju. **J. R.**

Berlīnes baltiešu DP uz Babenhauzenu?

ASV iestādes, kā dzird, pēc ilgākas jautājuma apspriešanas piekritušas visu Berlīnes amerikāņu sektorā atrodošos baltiešu DP pārvietošanai uz ASV joslu Rietumvācijā. Šos DP esot paredzēts novietot vispirms Babenhauzenas DP nometnē Lielhesenā, kur līdz šim bija žīdu DP transitnometne. Žīdu DP lielākā daļa no Babenhauzenas jau pārvietota uz Kaselu un Dīburgu. Babenhauzenā it kā novietošot ap 6.000 baltiešu DP. **Ks**

Bēgļu problēma

Viena no visneatliekamākām un varbūt vissvarīgākām problēmām, kas jāizšķir UN pilnsapulcē, attiecas uz to kara bēgļu likteni, no kuŗiem gandrīz miljons vēl atrodas nometnēs Eiropā. Šīs problēmas atrisināšana ir ārkārtēja izdevība pierādīt starptautisku sadarbību un gādību par mieru ar praktisku un tālejošu rīcību. Lēmumi par to nav atliekami, jo UNRRA turpinās pārraudzīt nometnes tikai līdz 30. jūnijam. Ja turpmākiem uzdevumiem grib saglābt tās piedzīvojušos darbiniekus, pilnsapulcei jāapstiprina Starptautiskā bēgļu organizācija (International Refugee Organization), jānoteic tās funkcijas un jāsagādā līdzekļi.

Saimnieciskā un sociālā padome bēgļu jautājuma galīgai atrisināšanai maz varējusi padarīt. Tā pieņēmusi IRO konstitūcijas projektu, pret kuŗu nostājās Krievija, Dienvidslavija un Ukraina, bet citas nācijas to akceptējušas ar zināmiem iebildumiem. Tā nākusi ar ierosinājumu radīt pagaidu komisiju, kas atvieglinātu UNRRA's funkcijus nodošanu citai organizācijai. Tā samazinājusi 258 milj. dolaru budžetu, kāds bija sākumā paredzēts, uz 151 milj. dolaru, teorētiski aplēšot, ka pārvietoto personu skaits drīzumā stipri samazināsies (šādai teorijai izrādās maz pamatojumu). IRO financēšanas atvieglināšanai gan kalpotu angļu-amerikāņu izteiktā gatavība segt 71 proc. no tās darbībai paredzētā 1. gada samazinātā budžeta, ja pārējās nācijas apsolās segt atliekošo daļu.

Pilnsapulcei būs jāatrod atbilde uz Padomijas grupas izraisīto nostāju. Šī grupa ieskata, ka būtu jāizbeidz starptautiskais atbalsts pārvietotām personām, kas atsakās repatriēties. Vairāku valstu pilsoņi, piemēram, Polijas, Dienvidslavijas un Ukrainas, pretojas repatriācijai. Viņi bīstas no vajāšanām vai, kā tas ir ar Polijas žīdiem, negrib atgriezties uz turieni, kur tos vajājuši nacisti. Savienotās Valstis un Lielbritānija negrib tos piespiest atgriezties. Padomijas grupa negrib tos atbalstīt, ja viņi neatgriežas.

Izlemjot šos jautājumus, kopā sastrādājošām nācijām jāparāda, ko tās var darīt bez mājām palikušo un bezpalīdzīgo kara upuŗu labā. Palestīna imigrantiem slēgta. Izredzes novietošanai uz dzīvi aizjūrā plašos apmēros nav nekādas labās, kamēr neatvērs Palestīnas durvis un kamēr neliberālizēs to nāciju imigrācijas noteikumus, kur varētu uzņemt lielāku skaitu pārvietoto personu. Katrā ziņā būtu neiedomājams, ka šos bēgļus varētu pamest. Pretējā gadījumā viņu nākotne bez normālas un derīgas aktivitātes cerībām būtu saistīta tikai ar izmisumu, kas mēdz izpausties arī vardarbībā. Okupācijas armijai viņi tad radītu nepārspējamu grūtību problēmu un apdraudētu Eiropas mieru. IRO jādod iespēja un līdzekļi pārņemt UNRRA's darbu nometnēs, izpētīt visas iespējas novietošanai uz dzīvi cituviet un palīdzēt šīni novietošanā uz dzīvi cituviet, kad tā kļūs iespējama. Šī aprūpes minima sagādāšana miljonam cilvēku ir pienākums, no kuŗa Vienotās Nācijas nedrīkst izvairīties. Tas ir izaicinājums visiem viņas humānitāriem mērķiem. Tas nav atdalāms no pasaules miera.

New York Herald Tribune,
New York, Nov. 6

Sūtnis O. Grosvalds saka:

Francijā dzīve grūta

Pēdējā laikā vācu un latviešu trimdinieku presē šad un tad parādījušies raksti par izceļošanas iespēju uz Franciju. Latviešu trimdinieku vidū tie modinājuši ļoti dzīvu interesi. Vēlēdamies pārbaudīt šādu iespēju pamatotību un tuvāk noskaidrot imigrācijas izredzes arī latviešiem, Latvijas Sarkanais krusts no Vācijas lūdza sūtnim Dr. O. Grosvaldam Parīzē autentisku informāciju. Sūtnis tagad atbild, ka Francijā uz laukiem patiešām trūkstot darbaspēka, taču šis trūkums nemaz neesot tik liels, kā tas dažreiz attēlots latviešu trimdas presē. Jau kopš ilgāka laika Francijas dažādie resori sazinās laukstrādnieku ievešanas jautājumā, bet vienošanās par to vēl neesot panākta arī līdz šim. Nekādu konkrētu lēmumu šinī jautājumā tāpēc neesot. To var viegli izprast: Francijas valsts iekārta, politiskā un saimnieciskā dzīve joprojām atrodas pārveidošanās stāvoklī; Francija pēc pārciestā kara vēl nav atguvusi iekšējo stabilitāti.

Tālāk Dr. O. Grosvalds norāda, ka dzīve Francijā ir grūta. Trūkst dzīvokļu, dzīves dārdzība liela. Strādājošo izpelņa, atskaitot atsevišķus izņēmumus, maza. Inteliģento profesiju pārstāvjiem vispār nav izredžu atrast darbu savās speciālitātēs, jo tieši inteliģento darbinieku ziņā Francijā ir pārprodukcija.

Latvijas sūtniecība seko imigrācijas jautājuma attīstībai un par visām tās eventuālām pārmaiņām centīsies tautiešus informēt jau laikus. Līdz tam sūtniecība noteikti brīdina atturēties no došanās uz Franciju. Kaut kādas attaisnojamas izredzes braukšanai uz Franciju var būt vienīgi tādām personām, kuŗām Francijā ir pārtikuši radi, kas par atbraucējiem varētu gādāt un tos uzturēt. Citus Francijā var sagaidīt tikai nepatīkami pārsteigumi un rūgta vilšanās. **R. L.**

„Ieteicu latviešiem braukt darbā uz Angliju"

Pirms pāris nedēļām no angļu joslas Vācijā darbā uz Angliju devās daži simti Baltijas valstu pilsoņu, to vidū arī lielāks skaits jaunu latviešu sieviešu. Aizbraucējas laimīgi sasniegušas Anglijas krastus un jau iekārtojušās un iejutušās jaunos darba un dzīves apstākļos. Viena no šīm mūsu tautiešiem vēstu, angļu joslā Vācijā palikušajiem tautiešiem raksta: „Esam Anglijā! Strādājam sanatorijā, kas atrodas ap 200 km rietumos no Londonas. Ka te tik jauki, to, dzīvodama Vācijā, nevarēju pat iedomāties. Cilvēki Anglijā jūtas brīvi un nepiespiesti. Darbs un dzīve rit tādā pat tempā kā agrākos laikos brīvā Latvijā. Darbs sanatorijā nav pārspīlēti smags. Pirmajās dienās rokas un mugura gan izjuta lielāku piepūli, bet tagad viss jau aprasts. Dienas darbi rit veiksmīgi, jo zinām, ka vakars dod atpūtu un izdevību veltīt laiku sev vai arī dažādiem vērtīgiem sarīkojumiem. Ar Melitu (rakstītājas māsa) dzīvojam vienā istabā, kuŗā ir visas labierīcības. Te un vispār Anglijā daudz ko var iegādāties arī bez kartītēm, bet ar kartītēm daudzas mantas var iegādāties tādos daudzumos, kuŗus grūti pat patērēt. Ieteicu visām latvietēm braukt darbā uz Angliju, jo te ir viss, ko prasa brīvais gars, un arī iespējas par savu darbu un peļņu gūt visu vajadzīgo. Mācieties angļu valodu! Bez tās jūs Anglijā būsit kā lielā mežā nomaldījušās."

Eriks Miesnieks

Paskaidrojums vācu naudas jautājumā

Stutgartā, 7. nov. — ASV joslas 3 vācu valstu padomes 14. sesijā 5. novembrī šo valstu 3 ministru prezidenti vācu naudas jautājumā paskaidroja sekojošo:

„Pēdējos mēnešos presē, sanāksmēs un daudzās organizācijās vācu naudas reforma iztirzāta tādā garā, it kā tai jānotiek visā drīzumā. Savā šīsdienas sēdē šo jautājumu iztirzāja arī Bavārijas, Lielhesenas un Virtembergas-Bādenas ministru prezidenti. Savu pārrunu rezultātā viņi iedzīvotājiem paskaidro, ka naudas reformas sekmīga reālizēšana pēc sava rakstura ir iespējama tikai, starp citu, pēc tam, kad notiks visu 4 okupācijas joslu apvienošana un būs galīgi izlemts reparāciju jautājums."

„Die Neue Zeitung," München, 8. Nov. 1946

Lasītāju ievērībai

Tehnisku iemeslu dēļ daži nākamie „Latviešu Vēstneša" numuri var iznākt neregulārāk kā līdz šim.

Izdevējs

Latvijas Sarkanā krusta darbība

Latvijas Sarkanā krusta vadībai Dienvidvācijā, kā jau zināms „Latviešu Vēstnesī," laimīgā kārtā ir iespējams darboties ciešā kontaktā ar Latvijas Centrālo padomi un Latviešu bēgļu Centrālo padomi. Starptautiskā Sarkanā krusta komiteja Ženevā ar rakstu LSK vadībai atzinusi LSK darbību trimdā un lūgusi okupācijas iestādes Vācijā nelikt šķēršļus LSK darbam Vācijā. Latviešu lietu kārtošanai, kuŗas SSK nespējveikt savās iestādēs, SSK pilnvarojis LSK. Zināmās lietās LSK pilnvarots atbildēt SSK vārdā.

Latvijas Sarkanā krusta prezidijs rūpējies, lai līdzīgu stāvokli LSK darbībai panāktu arī okupētā Ziemeļvācijā. Cerams, ka visā drīzumā būs atgūta iespēja aktivizēt LSK darbību vienlīdzīgi visās okupētās Rietumvācijas joslās. Apstākļi Ziemeļvācijā līdz šim LSK darbībai, diemžēl, nav bijuši labvēlīgi. Daudz vietās LSK nodaļu darbība lielā mērā kavēta vai pat pilnīgi apstādināta ar vietējo okupācijas iestāžu rīkojumiem. Latvijas Sarkanam krustam zudis kontakts arī ar angļu joslā darbojošos Baltijas komiteju, kuŗas sociālās aprūpes (Social Welfare) nozarē nav pieaicināts neviens no LSK vadības locekļiem, kaut gan pēc tās aprūpes darba rakstura tur būtu īstā vieta arī LSK pārstāvjiem. LSK vicepriekšnieks inž. Spr. Paegle kā „nestrādājošais" atzīts par tādu, kam nav tiesību palikt Hidesenā vai Detmoldā, un pārvietots uz DP nometni Grevenē. Ar to LSK vadībai radušās lielas grūtības pulcēties kārtējās kollēģiālās apspriedēs. LSK latviešu bēgļu aprūpes darbu arī Ziemeļvācijā tomēr turpina iespējamību robežās. Latvijas Sarkanā krusta vārdam ārzemēs joprojām ir laba slava. Mūsu bēgļiem ārzemēs savāktās mantas un naudas sūtījumi pienāk uz LSK vārdu, kā tas bijis ar pēdējā laikā no Amerikas, Zviedrijas un Šveices saņemtiem prāviem sūtījumiem, kas tad arī sadalīti ar LSK ziņu.

Drošas pazīmes rāda, ka ar SSK komitejas un ASV un Anglijas nacionālo SK atbalstu Latvijas Sarkanais krusts arī patlabanējos apstākļos latviešu bēgļu aprūpes laukā atgūs nozīmi, kāda tam pēc taisnības pienākas. **Senātors J. Kalacs**

Latvieši Augsburgā godina bīskapu J. Rancānu

Latvijas pēdējās Saeimas viceprieksšēdis un latviešu pretestības kustības vadītājs vācu okupācijas laikā — bīskaps prof. Jāzeps Rancāns 10. okt. ieradās Augsburgā, kur Hochfeldas Baltijas tautu nometnes Sv. Pētera Kanizija baznīcā vadīja dievkalpojumu tautiešiem — katoļiem. Tanī piedalījās ari latviešu katoļu Augsburgas draudzes gans prelāts E. Stukelis un bīskapa sekretārs pr. A. Goldikovskis. Bīskaps mudināja dievlūdzējus nezaudēt cerības uz atgriešanos brīvajā Latvijā un ar savu krietnu dzīvi un darbu trimdā pierādīt, ka mēs esam šīs laimes cienīgi. Zīmīgi bija, ka šie vārdi atskan dievnamā, kam dots Kanizija vārds, jo Kanizijs 1585. g. pirmais tulkoja baznīcas katechismu latviešu valodā. Dievkalpojumā bīskaps, asistējot pr. Goldikovskim, latviešu bērniem deva iestiprināšanu. Filmoperātors Ed. Kraucs, kas jau otru gadu vāc materiālus latviešu bēgļu dzīves filmarchīvam, dievkalpojuma atsevišķus posmus uzņēma filmā.

Baltijas tautu klubā Hochfeldas nometnē latviešu draudzes locekļi augsto baznīcas ganu apsveica ar oktobrī pagājušo 60 g. jubileju. Draudzes pr-ks Francis Zeps izjusti atcerējās gavilnieka darbu latviešu labā Krievijā, brīvajā Latvijā un tagad trimdā, kad bīskaps un valstsvīrs atkal dara visu iespējamo, lai latviešu tautas un trimdinieku balsi saklausītu pasaules likteņu lēmēji. Augsburgas latviešu vārdā viņš bīskapam pasniedza velti — adresi. Švābijas novada latviešu komitejas pr-dis un LCP loceklis A. Tilmanis, apsveicot dižo trimdinieku, apliecināja, ka bīskapā Rancānā latviešu bēgļi saskata vienu no tiem stiprajiem un pozitīvajiem balstiem, uz kuŗiem mēs ceļam savu kalpošanu un darbu Latvijai. Trimdinieku saime viņam tic, paļaujas un gatava sekot katram norādījumam, kas mums visiem dotu iespēju pielikt rokas pie Latvijas valsts ēkas atgūšanas un jaunceļšanas. Augsto viesi apsveica arī Hochfeldas baltiešu nometnes vecākais K. Ronemoiss. Bīskapa prof. J. Rancāna godināšanas brīdī bija klāt arī ASV armijas mācītājs kpt. Makdonalds.

Valsts svētku dienā iespējama bīskapa prof. J. Rancāna ierašanās lielajā latviešu kolonijā Eslingenā.

V. B.

Latviešu senātors — zāģētavas naktssargs

Latvijas Sarkanā krusta prezidija locekļi, kas līdz šim dzīvoja DP nometnē **Hidesenā,** kā mūs informē, nav dabūjuši angļu okupācijas joslā darbojošās Baltijas padomes sociālās aprūpes tagadējo vadītāju atzinumu, ka arī viņi ir strādājošie DP. Līdz ar to tiem nebija atļauts turpmāk uzturēties Hidesenā vai Detmoldā, kur atrodas Baltijas padomes latviešu un pārējo tautību pārstāvji un darbinieki. LSK prezidija locekļiem un visas mūsu bēgļu saimes augstākās sabiedriskās tiesas priekšsēdis senātors J. Kalacs tagad strādā par naktssargu kokzāģētavā „Anglo-Baltic Saw Mill." —s

Apcietināti 80 DP

Heidelbergā, 8. nov. — ASV 3. armija ziņo, ka 2. nov. kratīšanā kādā DP nometnē Minchencs tuvumā amerikāņu motorizētās policijas karavīri konfiscējuši cigaretes, valdības uniformas un citas ASV mantas un apcietinājuši 80 DP. Kratīšanā atrasti arī ieroči, bet ar mīnu meklētājiem tomēr neizdevies uziet ieroču paslēptuvi, kas, pēc ienākušām ziņām, atrodoties mežā nometnēs tuvumā. **The Stars and Stripes**

No DP nometnēm izraidītie strādā

Lielhesenas apgabala no DP nometnēm izraidītie daudzie latviešu bēgļi, sevišķi darba spējīgie vīrieši, cik zināms, jaunajos dzīves apstākļos iekārtojušies visai apmierinoši. Vairākās vācu pašvaldībās tiem izdota ne tikai Vācijas iedzīvotāju vispārējā „Kennkarte" un pārtikas kartītes, bet arī orderi uz atsevišķām istabiņām un kurināmo. Daļa izraidīto atradusi nodarbošanos pie dažādām amerikāņu iestādēm, visvairāk būvdarbos, kur strādājošie saņem arī vismaz 1 ēdiena devu — pusdienas. Tādējādi šo latviešu bēgļu stāvoklis patlaban nav jaunāks par mūsu DP vairuma stāvokli DP nometnēs. No nometnēm izraidītie par zināmu ieguvumu uzskata arī savu lielāku brīvību un neatkarību.

Lielāks latviešu bēgļu skaits kā no izraidīto vidus, tā arī no nometnēs palikušajiem pēdējās nedēļās pieteicies amerikāņu armijas sargu dienestā aizbraukušo poļu DP vietā. Tas bijis iespējams Bambergā, Hanavā un citās vietās.

Lielhesenas apgabala vairākās DP nometnēs DP uzturs visumā jau piemērots vācu normālpatērētāju devām. DP vēl gan saņem vairāk maizes (ap 400 g dienā), 600 g kartupeļu, 20 g taukvielu un kafijas un šokolādes piedevas. **A. Kalniņš**

Chronika

**Angļu joslā dzīvojošo latviešu mežkopju un mežu darbinieku sanāksmē Mērbekā angļu Militārās valdības pārstāvji, kuru vidū bija arī mežkopji, latviešu kolēģām solīja atrast piemērotu darbu. Profesionālo jautājumu kārtošanai par latviešu mežkopju un mežu darbinieku angļu joslās pārstāvniecības pr-di iecelēts inž.-mežk. R. Blūmentāls, par locekļiem inženieri-mežkopji I. Kaģis, A. Ramiņš, L. Bramanis, E. Bakūzis, A. Barons, mežz. V. Blankenburgs un kokrūpniecības darbinieki Meliņš un Kobzems (L. Bramanis). — Oktobra beigās Gētingenas un apkārtnes baltieši — 350 latviešu, 350 lietuviešu un ap 700 igauņu no līdzšinējām nometnes telpām un privātām mītnēm sāka pārcelties uz poļu atbrīvotām „Lüttich" kazarmām. Paši baltieši tās izremontēja un iekārtoja, katra tautība novietojoties savos četrstāvu kazarmu blokos. Baltiešu studentiem mīthes iekārtotas atsevišķos namos pilsētā, arī līdzšinējā latviešu mītnē (Herzberger Landstr. 108). Latviešu nometnes līdzš. komandants un komitejas pr-dis Kārlis Baltārs pārgājis UNRRA's dienestā par darbā nodaļas vadītāju, bet otras latviešu mītnes komandants Ludvigs Hamrichs uzņēmies privāti dzīvojošo citu tautību DP pārtikas sadales noliktavas (kafejnīcā „Vaterland") vadību. Par „Lüttich" kazarmu latviešu pagaidu komandantu novada komiteja iecēlusi rūpnieku Aug. Kurau'u. Pastāvīgo komandantu ievēlēs. Novada komiteja pagaidām paliek līdzšinējās telpās (Theaterstr. 28), latviešu nometnes jaunā adrese: Baltic DP Camp, Latvian Group, Bl. 4, Lüttich Kaserne, Geismar Landstr., Göttingen (20) (K. B.) — No apm. 2000 latviešu saimes Mērbekā ap 300 oktobra otrā pusē saņēma rīkojumu pārcelties uz poļu atbrīvoto nometni „Warfo." Daudzas ģimenes to darīja ar asarām un izmisumu (Bojārs). — Lādes DP nometnēs, kurās mīt ap 10.000 dažādu tautību DP, vispirms pārbaudīti lietuvieši un latvieši, kam aptaujas lapās bija jāatbild uz pāri par 20 jautājumu. Pārbaude notiek arī Mērbekas baltiešu nometnē, kur atrodas ap 3000 DP. Rezultāti vēl nav zināmi. — Par Lādes latviešu komitejas pr-di ievēlēts LLK bij. ģenerālsekretārs Kārlis Saliņš, par sekretāru Arturs Spuris, sekretāra pal. Vera Sidara, locekļiem prof. Eduards Zariņš un Arvīds Pribergs, revīzijas komisijā Stulpe, Aņševics un Kāposts. Par elektoru ievēlēts jaunais komitejas pr-dis K. Saliņš. Pie nometnes ģimnazijas un pamatskolas sācis darboties bērnudārzs. Bijuši šoferu kursi, angļu valodas kursi ir tikai padomā. Sabiedriskai un kultūrālai dzīvei palīdzētu nesaskaņu izbeigšanās (K. Sidars). — Latviešu lielo nometni Grosenbrodē likvidē un tās iemītniekus pārvieto uz Neištati, Eitinu un Alterfradi. — Gatavojieties 18. nov. svinībām, Eitinas nometnē pašu DP spēkiem uzposta zāle, izbūvēta skatuve un iekārtotas sēdvietas skatītājiem. Svētkos atklās arī īpašu skati. — „Lai 1947. gads atnes izšķirēju pagriezienu DP problēmā!" — tā E. latviešiem un pārējiem DP, savu darbu atstājot, novēl UNRRA's 111. vienības direktora v. Kremers. E. nometni viņš raksturo par labāko, kādu UNRRA's aprūpē vispār ir redzējis (Eriks Miesnieks). — Grosenbrodes nometnē 30. okt. izrādīta Egīla Kalmes 3 cēlienu luga „Tikšanās," kurā attēlotas 2 bij. karavīru gaitas, meklējot savus piederīgos DP nometnēs. K. 1944. g. publicēja romānu „Sava dzīve," Žēdelgēmas gūstekņu nometnē izrādīja viņa lugu „Zelts," bet vēlāk arī „Ielas mūzikants" („Jūrmalas Vēstis" Grosenbrodē). — Grevenes latviešu nometnē no 933 vīriešiem nodarbināti 790 jeb 84,7 proc., bet darba nespējīgi ir 5,0 proc. Līdz oktobra beigām uz Gr. no Detmoldas pārcēla jau 240 baltiešu DP. — Gr. nometnes padome nodibinājusi autonomu saimniecisku pasākumu — mācības līdzekļu sagādes kolēģiju, kas apgādās skolas ar grāmatām, burtnīcām, lekciju noraksti em, iespiedīs „Grevenes Ziņas" utt. Par kolēģijas pr-di ievēlēts J. Kreicbergs, pr-ža v. V. Blankenburgs, sekretāru N. Grava, kasieri K. Nollendorfs, tehnisko vadītāju — grāmatizdevējs T. Dārziņš („Grevenes Ziņas"). — Māksliniece Āboltiņa Mērcfeldā uzgleznoja un uzdāvināja Fišbachas nometnes katoļu baznīcai altāra gleznu, kas veidota pēc Aglonas Brīnumdarītājas Dievmātes svētbildes. Gleznu iesvētīja prelāts Ed. Stukelis, asistējot draudzes ganam pr. J. Pudānam. — Fišbachas nometnes UNRRA's pārstāvis H. Smits atgādina, ka DP un bezpavalstniekiem bez īpašas atļaujas nav atļauts ceļot starp angļu un amerikāņu okupācijas joslu. Ja ASV MV atļauju izdod, tad DP tomēr vairs nav tiesību atgriezties ASV joslā („Vēstis" Fišbachā). — Latvieši no Minchenes Loengrīna ielas nometnes līdz ar pārējiem baltiešu DP pārcelti uz Freimanes DP nometni turpat Minchenē, kur jau mīt ap 200 latviešu („Dienas Ziņas" Mērcfeldā). — No 10. nov. paplašināta pasta, telefona un telegrammu satiksme starp angļu un amerikāņu joslu Vācijā, atjaunojot to gandrīz visos priekškara veidos. Pasta nauda pārvedumiem īpaši jāpierakstā burts „W" (Warenverkehr), ja pārsūtāmā nauda ir maksājumi par precēm, kas piesūtītas pēc 1945. g. 15. maija, vai „S" (für alle sonstigen Zahlungen) — visiem pārējiem maksājumiem, jo pretējā gadījumā pārvedumus bez āda apzīmējuma sūtīs atpakaļ nosūtītājam („Die Neue Zeitung" Minchenē).

Latvijas Romas katoļu baznīcas bīskapu ganuraksts

Latvijas Valsts neatkarības svētkos 1946. g. 18. novembrī, Vācijā

Svētku dievkalpojumos latviešu nometnēs un kolonijās Vācijā un citās mūsu trimdas zemēs Latvijas valsts 28. neatkarības svētkos - 18. novembrī šogad katoļu garīdznieki nolasīs Latvijas bīskapu ganurakstu. Tanī, starp citu, teikts:

„Ar pilnu cerību un paļāvību mēs varam gaidīt no Dieva labu sev un savai tautai tikai tad, kad būsim ar Viņu vienoti. Tūkstošiem gadu starp cilvēku un Dievu pastāvēja liela plaisa, ko radīja visa labuma un svētuma ārdītājs — grēks. Tad nāca Debesu Vidutājs — Jēzus Kristus, kas ar savām ciešanām un nāvi pie krusta ir gandarījis par cilvēces pārkāpumiem un noziegumiem. Tagad ikviens labas gribas cilvēks var atrast ceļu uz Dievu un iekļauties ciešā vienotībā ar Viņu. Vajaga tikai apzinīgi un dievbijīgi pieņemt Pestītāja iestādītos Sv. Sakramentus un uzticīgi pildīt Dieva un Baznīcas baušļus, — vājais un grēkā kritušais cilvēks, pa šo ceļu ejot, var katrā brīdī celties no pagrimšanas un atdabūt pazaudēto svētdarošo žēlastību un sasniegt Dievu, visa labuma avotu. Diemžēl, daudz ir vēl aklo, kas neredz, kādas priekšrocības baudā tie, kas uzticīgi kalpo Dievam. Tūkstošiem un miljoniem cilvēki pagriež Dievam muguru un tad tiem vairs nav laimes, ne atsevišķam cilvēkam, nedz arī veselām tautām. Nāk pasaules kari, terrors, nemieri, bads, nabadzība un citas nelaimes. Mēs to redzam tagad, kad veselas tautas un viņu valdnieki nostājas pret Dievu. Gandrīz visas tās pārdzīvo lielu postu, laicīgu un garīgu katastrofu.

Šajos mūsu valsts svētkos lai ikviens pārbauda savu sirdsapziņu. Garīdznieks un lajs, inteliģents un vienkāršs strādnieks, vecs un jauns — visi lai šajos svētkos jautā sev: kādas ir manas attiecības ar Dievu? Vai es stāvu Dieva pusē? Vai es Dievu pielūdzu un paklausu? Vai mēs, vecāki, esam vienmēr bijuši rūpīgi savu bērnu kristīgā audzināšanā? Vai mēs, laulātie, dzīvojam pēc Dieva un dabas dotiem likumiem? Vai mūsu ģimenē valda svētais miers, saskaņa, dievbijība? Skolotāji, audzinātāji, rakstnieki, tautas pārstāvji un vadītāji, vai jūs izlietojat savas spējas, piedzīvojumus, ietekmi un varu tā, lai līdzbrāļiem — tautiešiem būtu īsti labi, lai viņus laicīgi un garīgi pareizi mācītu un vadītu, atbalstītu un pasargātu no briesmām, kas draud miesai un dvēselei? Jaunatne, kas esi ārēji jauka un skaista kā pavasara zieds, ieskaties savas dvēseles dziļumos! Vai tava dvēsele nav pazaudējusi svētdarošo žēlastību un pirmatnējo skaistumu? Varbūt miesas kaislības aptumšojušas tavu prātu un tu esi zaudējusi dvēseles daiļumu un sirdsšķīstību? Vai neesi nodevusies pārliekām izpriecām, pārmērīgam sportam? Vai neesi aizmirsusi savu Radītāju?

Lai ikviens pārbauda savu sirdsapziņu un pārdomā, kāda viņa nostāja garīgās lietās un kādas ir attiecības ar Dievu! Grēks ne tikai atšķir no Dieva, bet arī attālina mūs no mūsu mīļās dzimtenes. Kalposim ar visu sirdi un prātu Debesu Tēvam un ienīdīsim grēku. Tikai tad īsti varēsim cerēt, ka Dievs mūs glābs un tuvinās mūsu laimīgās atgriešanās brīdi brīvajā Latvijā. Tāda mūsu nostāja būs vienīgi pareizā, sevišķi tagad, kad mūsu vienīgais glābējs un aizstāvis ir Dievs. Uz Viņu vērsīsim savu skatu un mūsu valsts svētku dienā lūgsim Visvareno Dievu ar praviešа Dānieļa vārdiem: „Visu, ak, Dievs, ko esi mums darījis, esi stingrā taisnībā padarījis, jo mēs esam Tavā priekšā grēkojuši un nepaklausījuši Taviem likumiem. Bet Tu dod uzslavu savam vārdam un rīkojies pēc savas neizsmeļamās žēlastības" (Dān. 3, 31, 29, 35).

Antonijs Urbšs, Liepājas bīskaps.
Jāzeps Rancāns, titulārais Markopoles bīskaps un Rīgas arhibīskapa ģenerālvikārs.
Boleslavs Sloskāns, titulārais Cilitānu bīskaps."

Jaunas katoļu teoloģijas studiju iespējas Beļģijā

Skildē (Schilde), Antverpenas tuvumā šoruden sācis darboties īpašs garīgais seminārs latviešiem — katoļiem. Prof. Br. Kokina u. c. vadībā tur patlaban mācās 14 studentu, kas ir vai nu Latvijas universitātes katoļu teoloģijas fakultātes bij. studenti vai arī jauni aspiranti, kurus kara vētras atdzinušas Beļģijā. Jaunā semināra akadēmiskā gada uzsākšanas svinībās piedalījos es un māc. K. Vilnis no Stokholmas.

Šī mācības iestāde ir nopietni izveidota un balstās uz drošiem pamatiem. Patlabanējos apstākļos šāds latviešu garīgais seminārs ir tieši kā Dieva dāvana. Tas nosaukts par garīgo semināru „Regina Pacis" un atrodas Beļģijas kardināļa van Rēja (Van Roey) protektorātā un apustuliskā nuncija un Vatikāna misijas aizgādībā. To jūtami atbalsta arī Beļģijas katoļu labdarības biedrības. „Regina Pacis" seminārs piemērots visiem, kas vēlas sevi veltīt katoļu priestera uzdevumiem un strādāt latviešu tautas labā par garīdznieku. To sirsnīgi ieteic visi trīs Latvijas Romas katoļu baznīcas bīskapi. Katoļu garīdzniekiem ieteikts atbalstīt nopietnā aicinājuma kandidātus un palīdzēt tiem nokļūt Skildē. Jaunu studentu uzņemšana seminārā vēl turpinās. Uzņemšanas lūgumiem jāpievieno kristības zīme, vidusskolas izglītības apliecība vai tās noraksts, pases noraksts un piekritīgā prāvesta atsauksme par kandidāta derīgumu garīgai kārtai. Lūgumi jāadresē: Rev. P. Anton Dens, Seminaire „Regina Pacis," Schilde pres Anvers, Belgique (Belgium).

Novembra beigās, cik paredzams, Beļģijā ieradīsies bīskaps Boleslavs Sloskāns, kas uzņemsies studentu garīgo audzināšanu, un citi mācības spēki — latvieši.

Bīskaps prof. **J. Rancāns**

Prof. Eduardam Zariņam 70 gadu

Lādē pie Mindenas, angļu joslā, līdz ar pārējiem trimdiniekiem mīt prof. Dr. pharm. Eduards Zariņš, kas 19. novembrī atskatās uz darba un panākumiem svētītiem 70 mūža gadiem. Viņa dzīves gaitas sākušās 1876. g. Jaunraunas Sautuvēs. Jaunraunas pagasta skola, vidusskola Cēsīs, studijas Tērbatas un Maskavas universitātēs ir etapi, kas jaunajam zinātniekam dod farmacijas maģistra gradu. Tērbatā viņš ir korporācijas „Lettgallia" loceklis, bet vēlākos gados arī tās seniors. Sākumā viņš strādā Astrachaņā, tad dodas uz Vakareiropu, Vīsbādenā specializējoties uzturvielu ķīmijā. 1906. g. svešumā viņš slēdz mūža derību ar savu dzīvesbiedri, kas vēl tagad viņu pavada visās baltās un nebaltās dienās. Prātā nebija nācis, ka šīs derības 40 gadu laiks atkal Vācijā, šoreiz kā savu zemi zaudējušajiem. Profesors Pēterpilī, zinātnes pētnieks Holandē un Zviedrijā, viens no Latvijas universitātes dibinātājiem un izveidotājiem — pirmais mūsu medicīnas fakultātes dekāns, uztura un baudvielu katedras profesors, vairākkārtīgs ķīmijas fakultātes dekāns, universitātes padomes loceklis, pāri par 100 zinātnisku pētījumu darbu autors — visvairāk par uzturvielām, vitamīniem un hormoniem, LU aptiekas noorganizētājs un vadītājs, latviešu farmaceitu profesionālo organizāciju dibinātājs un vadītājs, farmacijas valdes priekšsēdis, Latvijas Sarkanā krusta līdzdibinātājs, Rīgas Latviešu biedrības runasvīrs, — tie ir tikai atsevišķi viņa dzīves un darba posmi. To nozīmi pauž apbalvojumi ar Triju zvaigžņu ordeni, Francijas Goda leģiona, Beļģijas Sarkanā krusta u. c. ordeņiem. Arī trimdā viņš dibina un vada nometnes pamatskolu un ģimnaziju un ir nometnes latviešu komitejas loceklis. Sirmais jubilārs nešaubīgi tic, ka mēs visi reiz sveiksim mūsu brīvās dzimtenes zemi un debesis. Viņa gaišie dzīves uzskati un nesalaužamā ticība mūsu nākotnei lai ir paraugs ikvienam trimdā pagurušajam un šaubīgajam!

K. Sidars

Anna Riekste

Trimdinieks

Tu, gados jauns, kam spieķi satver roka? —
Tas griezts no manas kraujas lazdu koka
Tur — dzimtenē,
Kam acis kaist, kad senu dziesmu dzirdi? —
To dziedāju ar gaišu prieku sirdī
Reiz dzimtenē.
Un skats kam raugās tev uz ausmas pusi? —
Sirds vēl arvien nav cerēt pagurusi
Tikt dzimtenē.

Olģerts Liepiņš

Karavīrs Vinegris

(4. turpinājums)

Kaut gan ļogi nebija piesaulē, gandrīz pavasarīga rīta burvība iezagās arī slimnīcā. Loga virsdaļu un vienu durvju pusi uz balkoniņu kāds tīšām bija atstājis vaļā. Rīta nespodri rēnajā apgaismojumā gulētāju iekritušās, spalvainās krūtis izskatījās pelēkas, bet sejas vaskainas. Dažs gulēja mierīgi un elpoja dziļi gandrīz kā nevainīgs bērns, cits, īpaši gados vecākie un vairāk pārcietušie, brīžiem gārdza un mētājās rokām.

Jānis Upītis pamodās, kad pulkstenis bija seši. Ienāca māsa. Klusēdama tā izdalīja termometrus. Pēc brītiņa viņa atkal atgriezās. Uz lapiņām zilos, ieburzītos papīra akšu vākos māsa sāka pierakstīt temperatūru. Slimniekiem, kas nevarēja celties, pie gultas blodā pienesa remdenu ūdeni un krūzīti zobu tīrīšanai. Apradušākie slimnieki arī rīta pārbaudes laikā parasti snauduļoja vai gulēja savu smago miegu. Upītim miegs vairs nenāca. Zemapziņīgā nemiera urdīts, viņš piecēlās. Kaktā, kur stāvēja mazgājamais galdiņš un spogulis, viņš noskuvās, tad piegāja pie pusvaļējām durvīm un dziļi ielelpoja spirgto gaisu.

Drīz es varbūt būšu vesels, viņš domāja, raudzīdamies ārā. Skolas dārznieks, pirmā pasaules kara invalids, jau kliboja ap dārza jaunajām ābelītēm, zibinādams līko nazi. Līkās, ka Vācijā ziema jau izbeigusies šinīs mēnīgajās marta dienās.

„Spārns" aphicis pagalam, Upiņa galvā šaudījās nesakarīgas domas. Kopā saliktie kaulu gali negrib un negrib saaugt. Ārsts saka, ka būšot jātaisa vēl viena operācija. Kauli jāsavelkot ar stieplēm. Atkal paies mēneši... Kaut jel karam drīz būtu beigas... Man tomēr labāk veicies nekā tēvam, mātei un māsām Latvijā. Kas gan ar tiem būs noticis? Neviens to nezina. Maija... Nudien, sāku viņu pavisam aizmirst.

Upītis pēkšņi smaidīja. Viņš pamanīja, ka no istabas laukā iziet māsa Herta ar pilnām pudelēm rokās. Arī pārējos viņa jau bija piecēlusi kājās un uzčubinājusi gultas. Vāciete, viegli līgodamās, atsmaidīja, kā sveicinādama, kā izaicinādama. Herta... Jā, tā ir sieviete. Kad viņa liecas pār slimnieku gultām, viņā vienmēr ir kaut kas sievišķīgi maigs. Glītajā, kaut arī sausajā pūderētajā sejā vāciskā atturība tomēr izzūd tikai ļoti reti. Baltā apkaklīte viņai vienmēr smaržo pēc svaigas cietes...

Rīts un dienas sākums ritēja savā parastā kārtībā. Nāca mazgātāja, kas ar slapju lupatu uzposa grīdu. Kopējas ienesa vājo un negaršīgo, mākslīgi saldināto rīta kafiju. Tad parādījās ārsts ar žēlsirdīgām māsām. Oficiālā un neko neizteicošā rīta pārbaude. Bet diena bija tikai sākusies. Laiks it kā apstājās. Garās un nebeidzamās stundas varēja aizpildīt tikai pašu izdoma un uzņēmība.

„Tu, Tiltiņ, varēji gan pievaldīties un nebojāt gaisu," rājās Apse.

„Pie vāciešiem tas ir tieši labais tonis," bez mazākā samulsuma mēģināja iestāstīt vainīgais. „Štāba apspriedēs pats dzirdēju: vācu ģenerālis dārd kā haubica, pulkveži tūlīt piebalso. Arī vāciešu viesībās tas jādara. Vai tad neesi lasījis, ko sarunās ar Ekermani stāsta Gēte? Slimnīcā turpretim tas ir tik veselīgi, ka tas būtu jāpadara par obligātu pienākumu..."

Prātvēderiskums, kā parasti, sāka uzlabot omas. Un te jau atkal nāca Vinegris, ar sejas labo pusi vientiesīgi smaidīdams katram, kas viņu ieraudzīja.

„Ko nu tik agri staigā apkārt, greizāci?" izbārās arī Stendzenieks, pāris reizes veltīgi un ar sāpēs savilktu seju sniegdamies pēc krukiem. Vinegris pakalpīgi pietecēja klāt un tos pasniedza. Stendzenieks izkliboja gaitenī, rūkdams un bārdamies. „Sasodītās vācu skolas, te tev jāskrien vai puskilometrs," — viņa sirdīšanos dzirdēja vēl aiz durvīm.

„Ei, puiši, tagad laiks ,dzērāju' taisīt, kamēr Stendzenieks nav atpakaļ," mudināja āzētājs un jokdaris „maharādža." Stendzenieka gultā guleniski iecēla krēslu, uz tā kājām uzmauca svītrainās bikses, no spilvena sasēja galvu, ko izpušķoja ar cepuri, pīpi un acenēm. „Dzērājam" blakus nolika pudeli, bet „rokās" ielika grāmatu.

„Kas par mulķīgiem jokiem!" Stendzenieks nu bija pa īstam dusmīgs, ieraudzījis savu gultu aizņemtu. „Ja jums būtu jāiztiek bez vienas rokas un kājas, tad everģēlības nenāktu prātā. Un tu, Vinegri, vai tev nepietiek, ka esi nobarojies kā bullis? Ko tu maisies īstu slimnieku vidū?" Stendzenieks pukojās, izjauca „dzērāju" un izsvaidīja mantas uz visām pusēm, neskatīdamies, kam tās pieder. Tad atgūlās gultā uz muguras un klusēdams raudzījās griestos.

Vinegris, bikli smaidīdams, kā neziņā palika stāvam istabas vidū.

„Ko tas Stendzenieks rēnam neliek mieru?" neapmierināts rūca Apse, kas tūlīt sāka aizraudamies klepot. Atpūties, viņš sacīja:

„Nu, nāc pie manis. Tev jau atkal kas uz sirds."

„Vai... vai kāds negrib pirkt zābakus?" nedroši ieminējās Vinegris.

(Turpinājums sekos)

Mums raksta

Vai viss paliks pa vecam?

Latviešu bēgļu pārstāvības organu vēlēšanas Lielhesenas apgabalā beigušās ar elektoru sanāksmē Hanavā izdarīto apgabala komitejas un LCP 2 locekļu ievēlēšanu. Vēlētāju noskaņojums, cik var spriest, līdzšinējai apgabala komitejai nebija visai labvēlīgs. Tādēļ vēlēšanās līdzšinējās apgabala komitejas locekļu vairums jaunajā apgabala komitejā nemaz neiekluva. Tagad Lielhesenas apgabalā dzīvojošiem latviešu bēgļiem radusies jauna pārdomu viela: kā, piemēram, līdzšinējās apgabala komitejas vēlēšanu komitejai ir bijis iespējams pretēji LCP un LCK izdotām vēlēšanu instrukcijām apstiprināt nometnēs un bēgļu kolonijās notikušās elektoru vēlēšanas, kurās piedalījušies tikai ap 30 proc. balsstiesīgo vēlētāju (Dīburga), kā mūsu pārstāvību organos elektori no jauna varējuši ievēlēt vācu okupācijas laika un varas radīto iestādījumu aktīvus vadītājus darbiniekus utt.? Te gūts jauns pierādījums mūsu pārstāvības organu vēlēšanu pseudodemokratiskumam, jo nu skaidri redzams, ka bēgļu pārstāvības organos var ievēlēt arī personas, kuras bēgļi nemaz nebija vēlējuši pat par saviem elektoriem. Tādā veidā elektoru sanāksmēs iespējamas visādas kombinācijas, par kurām daudziem bēgļiem — „pirmās pakāpes" vēlētājiem nav ne mazākās jausmas. Tas viss nekalpo ne līdzšinējo, ne arī patlaban ievēlamo mūsu pārstāvības organu autoritātes celšanai latviešu bēgļu acīs. — **A. Kalniņš**, DP Hospital, Babenhausen (16).

Tas jādara mūsu pārstāvībām

Lai latviešu trimdinieku pārstāvību amatpersonu darbs būtu sekmīgs, tad, domāju, pašiem trimdiniekiem demokratiskās vēlēšanās vispirms jāievēl personas, kas bauda tautiešu uzticību un par kurām tautieši var būt pārliecināti, ka tās ne tikai uzklausīs savu vēlētāju domas, bet arī īstenos un aizstāvēs savā darbā. Šādām ievēlamām amatpersonām jābūt ar nevainojamu latvisku apziņu. Tautiešiem sava uzticība jādāvā tiem, kurus pazīstam par krietniem cilvēkiem, kas spēj saglabāt latvisku godu. Ir skaidrs, ka latviešu pārstāvību darbu veiks un vadīs personas, kuras ievēlēs tautieši. Vēlēšanās nav jāvadās no kandidātu agrākās darbības kādā partijā, no kandidātu apgalvojumiem, solījumiem vai arī no atsaukšanās uz kaut kādām agrākām tautiešu pārstāvēšanas „monopoltiesībām." Ikviens sabiedrisks darbinieks ar takta sajūtu neatsauksies uz to vien, ko tas kādreiz agrāk darījis, un ka tāpēc viņam vienīgam būtu jādāvā trimdinieku uzticība, bet jāliedz kādam citam mūsu „bijušām" sabiedriskam vai politiskam darbiniekam. Trimdinieku ievēlētām pārstāvībām ciešā sadarbībā ar latviešu tautas oficiālajiem pārstāvjiem Londonā un Vašingtonā jārūpējas, lai Rietumu Sabiedrotiem būtu labi zināms Baltijas valstu un tautu stāvoklis un apstākļi kā pirms neatkarības iegūšanas, tā arī mūsu valstu neatkarības laikā. Visiem iespējamiem līdzekļiem jādara zināmi mūsu valstu saimnieciskie un kultūrālie sasniegumi, kā pierādījumam ir arī trimdinieku darba griba un kultūrālā priekšzīme. Jāizskaidro un jāattēlo latviešu un pārējo Baltijas tautu nebrīvība, apspiestība un posts abu okupāciju laikos, informējot Rietumu Sabiedrotos par deportācijām abu okupāciju laikā un baltiešu — DP tagadējiem apstākļiem. Trimdinieku un, ja vien iespējams, arī citu tautu presē jāpauž, par cik to atļauj Rietumu Sabiedroto iestāžu priekšraksti, latviešu, igauņu un lietuviešu cerības un vēlēšanās, ka no mūsu valstīm reiz izvāks okupācijas karaspēku un policiju, ka no Latvijas, Igaunijas un Lietuvas repatriēs visus tos, kas tur ieradušies pēc 1939. g. un līdz tam laikam nav bijuši mūsu valstu pilsoņi, ka uz Baltijas valstīm, tām atgūstot neatkarību, repatriēs no jebkuras valsts visus tos, kas 1939. g. dzīvojuši Baltijas valstīs (atskaitot vienīgi baltvāciešus, kas kļuvuši Vācijas pilsoņi). Tas jādara zināms arī Rietumu Sabiedroto iestādēm viņu pašu valstīs un okupācijas zemēs — Vācijā, Austrijā un citur. Mūsu pārstāvībām jāizteic Baltijas tautu pilsoņu cerības, ka no mūsu valstīm jāpazūd svešas varas ieliktām „ļeļļu valdībām" un ka tur jānotiek brīvām vēlēšanām, kurās savus kandidātus dod vairākas partijas. Mūsu pārstāvībām jāizteic arī visu mūsu trimdinieku ilgas pēc UN garantijām Baltijas valstu patstāvības atjaunošanai un tās sargāšanai. — **Jānis Rītiņš**, UNRRA Team 186, DP Camp, 2—4, Pegnitz b. Rosenhof, Bayern (13a).

Studentu darbs var runāt

Ne tikai par visiem DP, bet arī par DP — tagadējiem studentiem ļaunas mēles stāsta, ka tie esot tikai cigarešu, šokolādes un kaloriju medņieki. Mēs paši droši zinām, ka protam ne tikvien spriedelēt, bet arī strādāt. Tieši mūsu studentu darbs to pierāda. Latviešu studentu 3. sanāksmē Eslingenā, piemēram, studentu darba skatē daudzi redzēja, ko strādā, spēj un var mūsu nākamie architekti un būvinženieri — S. Marcinkjānis, A. Iltners, 4 studentu grupa, kas izstādīja Štutgartas pilsētas centra pārbūves modeli, mūsu topošie ūdens un ceļu inženieri u. c. Tībingenas studentu lekciju burtnīcu kaudze viena pati liecināja par latviešu nopietnību zināšanu krāšanā un iegūšanā trimdā. DP kopējās nometnēs rīkotās un rīkojamās mākslas darbu un etnografiskās skates, dziesmudienas u. c. sarīkojumi rāda citmudienas u. c. sarīkojumi rāda citmudienas u. c. sarīkojumi rāda cit

Sagrautā Vācijā pēckara mīlestība ir praktiska

Frankfurtā, 8. nov. (UP). Gruvešiem piesētajā pēckara Vācijā mīlestība līkta uz aukstasiniga veikalniecisma pamatiem. Šī sistēma izsauc sašutumu pat karalienes Viktorijas laika paražu aizstāvjos, kad vecāki izlēma savu bērnu laulības, tiem vēl esot zīdaiņu autos. Laulība tagadējā Vācijā, runājot skaidri, ir patēriņa prece, kas pārdodama tāpat kā kafija, cigaretes vai gaļa melnā tirgū, ja pārdevējam-jat ir spalvas, ar ko pušķot laulības vienošanos. Mūsdienās jaunā vācieša simpatijas veltītas jaunai sievietei, kurai ir lieka gulta ar visām segām, kurai ir pastāvīgs darbs vai mazs veikaliņš vai kurai ir vīrieša drēbes vai gultas veļa, kaut arī tā būtu palikusi no agrākā vīra vai karā kritušā brāļa. Sirds partnera atrašana tagad kļuvusi par tik parastu „izpārdošanas" darījumu, ka vācu laikraksti savos precību sludinājumos lieto pat īpašu saīsinātu vārdu žargonu. Pilnos vārdos šo sludinājumu vidū var, piemēram, lasīt: „Izglītota dāma ar vispusīgām interesēm, 33 g. v., 156 cm, labu izskatu, krietna namamāte un saimniekotāja ar pilnīgu veļas un mēbeļu pūru vēlas iepazīties ar izglītotu kungu, kam ir stingrs raksturs un droša vieta. Domu izmainaī event. laulības mērķim lūdzu pievienot fotoattēlu." Vīrieši, kā parasts, arī delikātākos jautājumos ir lietišķāki: „Pensionēts Sudetijas vācietis, 60 g. v., vēl. iepazīties ar labu namamāti apm. 40—50 g. v., kurai ir vīriešu drēbes un veļa. Laulības nav izslēgtas." Vai: „Tirgotājs, 46 g. v., atraitnis bez bērniem, vēlas iepazīties ar skaistu jaunu dāmu apm. 35—42 g. v., mērķis laulība. Vēlētos tādu, kurai jau ir uzņēmums. Lūdzu rakstīt tikai nopietni domājošās. Anonimas vēstules neievērošu." Morāliski noskaņotiem ierēdņiem pēc šādiem sludinājumiem bijis jāiejaucas. Viņi noteikuši, ka var pulicēt tikai skaidrus precību sludinājumus.

The Stars and Stripes

Trumens deklarē, ka ASV ārpolitika nemainīsies

Vašingtonā, 11. nov. (AP). — Prezidents Trumens šodien norādīja, ka demokratu partijas neveiksme vēlēšanās „nemaina mūsu nostāju ārlietās un līdzīgās problēmās. Ārlietās mums ir labi nosprausts ceļš. Mūsu ārpolitika izveidota un īstenota uz divi partiju bazes." — Komūnisti Francijā 10. nov. vēlēšanās atguvuši savu Francijas lielākās partijas stāvokli, bet tiem būs grūti izveidot kreisu valdību, jo vēlēšanās ieguvušas arī labās partijas. Pēc iekšlietu ministrijas vēl nedaudz nepilnīgajiem datiem, no Francijas parlamenta 544 deputātu vietām komūnisti šoreiz ieguvuši 166 (20 jaunu vietu), centristu „MRP" 157 (zaudējuši 3), sociālisti 90 (zaudējuši 25), radikālsociālisti un līdzīgi mērenie 51 (ieguvuši 12), konservātīvā „PRL" un gollistu apvienība 50 (ieguvušas 14), neatkarīgie 50 (ieguvuši 5). Šos samērus nemainīs arī vēl gaidāmie 74 mandātu sadalījumi pēc balsošanas rezultātiem kolonijās. Komūnistu partijas pārstāvis jau izteicies, ka Francijas komūnistu līderis Moriss Torezs pieprasīs sev ministru prezidenta posteni un valdības sastādīšanu komūnistu vadībā. — Pirmie Italijas pašvaldību vēlēšanu rezultāti rāda, ka pārsvaru ieguvuši komūnisti un kreisās partijas. — 1. pasaules kara pamiera svinības un abos pasaules karos kritušo amerikāņu atceri amerikāņi 11. nov. atzīmēja visā pasaulē. Prezidents Trumens nolika vainagu uz Nezināmā kareivja kapa Arlingtonā, AS Valstīs. Preses konferencē viņš, starp citu, izteicās, ka neticot baumām par ģen. Eizenhauera nodomu atkāpties no ASV armijas šefa amata. — 10. nov. AS Valstīs izbeidzās cenu pārraudzība, atskaitot noteikumus par augstāko īri un rīsa un cukura augstākām cenām. — Portugales ministru prezidents Dr. Salazars, atklājot valdības atbalstītās nacionālās apvienības konferenci, slavēja Krievijas sasniegumus kara un miera laikā un nopēla demokratiju, kas esot cietusi neveiksmi un mūsdienu pasaulē esot „sistēma bez cerībām." — ASV kaŗaflotes vadība paskaidro, ka novembŗa beigās un decembrī Vidusjūras austrumdaļas ostās paredzētie ASV kaŗakuģu apmeklējumi būs „neoficiāli." — 11. nov. Vidusbavārijų klāja viegla sniega kārta. Snidzis arī Berlīnē.

UN

Krievija 11. nov. pieprasīja, lai Anglija dod Palestīnai neatkarību vai nodod to UN aizbildniecībā. — 10. nov. UN pilnsapulce par UN loceklēm vienprātīgi uzņēma Zviedriju, Islandi un Afganistānu.

Anglijas pārstāvis aizstāv bēgļus

Anglijas delegāts UN pilnsapulcē Franks Besviks (Beswick) 9. nov. Ņujorkā vainoja Padomijas delegātu Višinski nepatiesībā un „90-procentīgā nesakarībā," ar kādām Višinskis UN komitejā uzbrucis IRO — Starptautiskās bēgļu organizācijas konstitūcijas projektam. Projekts paredz palīdzības sniegšanu politiskiem bēgļiem, kas nevēlas atgriezties savā dzimtenē. Besviks UN sociālā un humānitārā komitejā sacīja, ka Višinskis gribot piedēvēt ASV un Anglijai kādus „īpašus nodomus" bēgļu atgriešanās aizkavēšanā. No 12 milj. bēgļu pēc kara beigām visi jau repatriēti, atskaitot tikai 1 miljonu. Višinskis nepareizi apgalvojot, ka angļi Ziemeļitalijā uzturot ģen. Andersa poļu armiju. 94.000 no tās 100.000 kaŗavīriem jau pārvesti uz Angliju. Indija paziņoja, ka neatbalstīs bēgļu organizāciju, jo tai jārūpējoties par 400.000 indiešu, kas pēc kara atgriezušies Indijā.

Filmslavenības

Gadskārtējā filmskatītāju aptaujā **Hollivudā** šogad par visslavenākām filmzvaigznēm — aktrisēm atzītas Ingrīda Bergmane, Grīra Garsona, Betija Dēvisa, Klodeta Kolbēra, Margareta O'Braina, Olīvija de Havillande, Irēna Danna, Džoana Kravforda, Barbara Stanvika, Džina Tīrneja, Džennifera Džonsa un Džuna Ellisona, bet par visslavenākiem ekrāna aktieŗiem — Bings Krosbijs, Garijs Kūpers, Kērijs Grants, Klarks Gebls, Hamfrijs Bogarts, van Džonsons, Rejs Millands, Spensers Trīsijs, Bobs Hops, Gregorijs Peks, Alans Leds un Valters Pidžons.

The Stars and Stripes

Trumens pieņem Molotovu

Vašingtonā, 8. nov. (UP). — Prezidents Trumens un Krievijas ārlietu ministrs Molotovs šodien pavadīja 10 minūšu nesaistošā pieklājības sarunā. Prezidenta sekretārs Čarlzs Ross sacīja, ka politiskie jautājumi neesot pārrunāti. Molotovam izejot no Baltā nama, tam abās pusēs soloja krievu sargi un ASV ārlietu ministrijas īpašie aģenti. Ross stāstīja, ka Trumens apvaicājies, vai Molotovam AS Valstīs parādīta viesmīlība. Molotovs tad pateicies Trumenam par lielisko uzņemšanu, ko tam parādot amerikāņu tauta. Viņš teica Trumenam, ka par „šo uzņemšanu Savienotās Valstīs" viņš esot ļoti laimīgs. Kad Molotovs gāja cauri avīžnieku baram Baltā nama priekštelpās, viņa vienīgā atbilde bija: „Ar prezidentu man bija ļoti laba saruna."

The Stars and Stripes

SPORTS

Latviešu bokseŗu pirmā organizētā debija starptautiskās sacensībās pret boksa sporta vācu apvienību **Augsburgā** 10. nov. pārpildītajā „Holzmüller" cirkā beidzās ar mūsējo neveiksmi. Uzvarēja A. vācu bokseri. Latviešiem uzvaras izcīnīja Holcmanis un Šmits. No Augsburgas mūsu bokseŗi nodomājuši doties uz Austrijas franču un amerikāņu joslu (**V. B.**). — **Šlēzvīgas** latviešu nometnē Gotorpas pilī 2. un 3. nov. 6 nometņu sacensībās 1. v. šachā un VS „Turība" ceļojošo kausu izcīnīja Šlēzvīgas latviešu 1. vienība (Dr. J. Zemzars, A. Priedītis, B. Egle, R. Budrevics, R. Leja, J. Ozoliņš) ar 11,5 p. Otrā v. Šlēzvīgas latviešu 2. vienība, 3. v. Šl. igauņi, 4. v. Flensburgas Mīrvika. **Basketbolā** 1. v. un Pokuļa ceļojošo balvu izcīnīja Šl. lietuvieši, 2. v. Flensburgas Antverpenes vienība (P. un A. Sproģi, Henhūzens, Namnieks, Ķīsis). **Volejbolā** Šl. latvieši finālcīņā (O. Atvars, M. Sprogis, I. Ozoliņš, A. Brivmanis, G. Pokulis, A. Šķērstiņš) uzvarēja igauņus, 3. v. Fl. Mīrvika (Jankevics, Grigulis, Vilsons, Forbena, Brants, Videnieks), 4. v. Ekernfērdes latvieši, 5. v. Fl. Antverpena, 6. v. lietuvieši. Arī **galda tennisā** 1. v. izcīnīja Šl. latvieši (R. Budrevics, Ž. Dumpis, A. Šūpulnieks), 2. v. lietuvieši, 3. v. Fl. Mīrvika (Gruzna, Grēviņš, Jakobsons), 4. v. igauņi, 5. v. Fl. Antverpena, 6. v. Ekernfērde. Šacha un volejbola ceļojošās balvas ieguvušām vienībām nākamos 3 mēnešos jāsarīko jaunas sacensības (**R. Budrevics**). — Vieglatlētikas pēdējās sacensībās **Eitinā** Ruņģis 100 m skrēja 12.8, augstlēkšanā Lemets 1,45 (Grosenbrodes Brencītis ārpus konkurences 1,70!), tāllēkšanā Liepiņš 5,52, lodē Bīleskalns 11,75, diskā Andersons 35,60, 1000 m ig. Tolgu 3:28,4 (Brencītis ārpus konkurences 3:24,0). Grosenbrodietis Circenis veseŗa mešanā 37,48 (ig. Tūliks 42.25) und lodē 11,44 (**Eriks Miesnieks**). — LPSR futbola meistarības izcīņā 27. okt. Liepājas „Daugava" uzvarēja VEF ar 4:2, saņemot no LPSR sporta un fiziskās audzināšanas institūta vadītāja b. Apses izcīnīto kausu. Liepājas vienības kreisais uzbrucējs bija Gulbis („**Auseklis**" Braunšveigā).

Sludinājumi

Baltijas tautu tuvināšanās darba atjaunošanai Baltijas tautu tuvināšanās biedrību (latviešu-lietuviešu, latviešu-igauņu u. c.) visus bijušos biedrus savas adreses lūdz paziņot latviešu-lietuviešu vienības pēdējais priekšnieks mag. hist. **Jūlijs Bračs:** Baltic DP Camp, Haus 27, Hohnsen b. Hameln (20). 3867

Skatu albums „Latvija" ar 110 attēliem iznāks 18. novembrī. Albūma cena 8.50 markas + 80 fen. pārsūtīšanas izdevumiem. Nauda sūtāma izdevējam **Jānim Liepiņam:** Plochingerstrasse 17, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 3849

Ādolfu Melku no Lēdurgas, dz. 18. 27. 12., bijis Berlīnē, m. sieva D. Melkus: DP Camp, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21a). 3873

Radus, draugus un paziņas m. **Rūdolfs Splīts** no Liepājas, **Valfrīds Spuntelis** no Pērkones p., **Kārlis Sniedziņš** no Talsiem, **Arvīds Stakle** no Valkas, **Harijs Misiņš** no Vitrupes, **Leons Romanovskis** no Maltas p. un **Kārlis Norlinds** no Jērcēnu p.: DP Camp 8/10, Hallendorf ü. Lebenstedt (20). 3868

Sievu **Eugeniju Upīti** dzim. Grunti, brāli **Evaldu Upīti** no Rīgas, Ģertrūdes 70—12, radus, draugus un paziņas m. **Vilis Upītis:** Landesversehrten Krankenhaus, Bl. III, Z. 4, Göppingen, Wttbg. (14a). 3878

Jāzepu Meini, dz. 07. 30. 6., no Daugavpils ar ģimeni m. māsa **Veronika Meine:** Lindenstr. 21, Liebenburg ü. Goslar (20). 3851

Radus un draugus m. Dr. **Aleksandra Avstrica-Spruksta** un Dr. **Romāns Avstrics:** Tuchomysl, Powiat Bytowo, Poland. 3863

Sievu **Moniku,** dz. 09. 9. 11., no Varakļāniem m. **Mārtiņš Rozentāls:** DP Camp, Fliegerhorst, Großenbrode, Holst. (24). 3858

Radus un paziņas m. policists Stanislavs Petrovičs no Skaistas Skradaliem, bija Vārkavā, policists Alberts Pakavs no Kalupes Robežniekiem, bija Bikerniekos, un Stanislavs Svoks, dz. 11. g. Naujenes p., no Krāslavas: DP Camp 8/10, Hallendorf ü. Lebenstedt, Braunschw. (20). 3861

Lūciju Prencānu dzim. Dreimani ar māsu **Annu,** radus un draugus m. **F. A. Kloks:** DP Camp, Fliegerhorst, Bar. 57, Großenbrode, Holst. (24). 3859

Piederīgos un draugus m. **Osvalds Kukārs,** dz. 10. 15. 7., no Rīgas un **Viktors Grūbe,** dz. 07. 9. 6., no Rīgas: Haus 14, Wörth/Isar, Kr. Landshut, Bay. (13b). 3860

Veikalvedi Olgu Bērziņu dzim. Gulevski un kasieri Elvīru Dribu no Rīgas, Blaumaņa 15, m. Antons Ozoliņš: Latvian DP Central Camp 263, 8b—10, Würzburg, Bay. (13a). 3865

Teodoru Landauski, dz. 20. 27. 9. Rīgā, 45. 17. 4. bija Štetinē, m. māte **Vilhelmīne Pelīte:** bei Köhne, Giften 42 b. Sarstedt, Kr. Hildesheim (20). 3866

Arnoldu Juri Bērziņu no Rīgas, Brīvības 110—1, m. sievasmāte **M. Zvaigzne:** bei Agner, Mülbergerstr. 1a, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 3870

Gsp. izpalīgi! Par **Elmāru Zvaigzni,** dz. 29. 20. 7., lūdz z. māte **M. Zvaigzne:** bei Agner, Mülbergerstr. 1a, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 3871

Tautieši! Par Potlitz (zirgu audzētavā), Kr. Flatow dzīvojušo latviešu likteni pēc 45. 15. 1., lūdz z. Bruno Pilsums: DP Camp, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 3872

Gsp. izp. **Egonu Roni,** dz. 27. g. dec. Valmierā, m. brālis **Bruno Ronis:** DP Camp, Spakenberg III, Geesthacht/Elbe (24). 3874

Žani Šukteri no Gaviezes, bija Fliegerhorst, Stolp-Reitz, m. Mērija Šuktere: Marlistr. 96a—6, Lübeck (24). 3876

Mirdzu Bušmani, dz. 23. 2. 3. Liepājā, bija Berlīnē, m. Mērija Šuktere: Marlistr. 96a—6, Lübeck, (24). 3877

Par zinneša Ausekļa Nāruna likteni (dz. 26. 16. 4. Jelgavā, no Sieksātes stac., FP 15044D, 45. 10. 2. bija Sofienvaldē) lūdz z. tēvs Jānis Nāruns: Büringerstr. 1—10, Gunzenhausen, Bay. (13a). 3864

Radus un paziņas m. **Nikolajs Duša,** dz. 11. 7. 1. Zaubes p., un **Ādolfs Grīnhagens,** dz. 25. 20. 11. Liepājā: Latvian DP Camp, 7-8, Kaiser-Wilhelm-Kaserne, Mannheim (17a). 3857

Rīgas pils. 1. (angļu) ģimn. audz. **Laimonu Grosbergu,** dz. 25. 6. 11., 45. 16. 1. bija Tuškovā 33. p. 3. btl. 9. r., m. māte **Maija Grosberga:** Frauenrichterstr. 22, Weiden, Bayern (13a). 3754

Brāli **Elmāru** Vainoldu **Dārziņu,** dz. 22. 15. 12. Apē, bijis „Gefreiter, Marine Artl.," FP 13663/D M.P.A., Berlīnē un Liepājā, m. **Emma Dārziņa:** Dr. Würth Labor., Gipswerke, Stadt Oldendorf, **Kr.** Holzminden (20). 3853

Radus, draugus un paziņas meklē Emīls Zaķis no Rīgas: DP C. 8-10, Hallendorf ü. Lebenstedt, Kr. Braunschweig (20). 3841

Kaŗavīri! Par 15. div. 33. p. 1. btl. 1. r. kar. **Pēteri Lejiņu** no Krustpils, dz. 23. 1. 2., lūdz z. māsa **L. Benaparte:** DP Camp 10, Giften, Kr. Hildesheim (20). 3855

Radus un paziņas m. **Arnolds Vītoliņš** no Rīgas, dz. 10. 29. 10.: DP Camp 135/B, H. 81, Meerbeck, Kreis Stadthagen (21a). 3739

Dēlu **Helmutu Alksni,** dz. 26. 19. 1. Lielplatones p., m. māte **Emīlija Alksne:** DP Camp, Kurhaus, Traunstein, Bay. (13b). 3744

Stepānu Kovaļevu un dēlu **Pēteri Azarņikovu** m. māte **Katrīne Azarņikova:** UNRRA Team 168, Camp 5a, Erbendorf, Bayern (13a). 3748

Piederīgos, radus un paziņas m. **Kārlis Ozoliņš** no Bolderājas, dz. 15. 18. 10.: DP Camp 135/B, H. 81, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21a). 3833

Brāli **Antonu Jaudzemu** no Viļānu p. m. **Ģertrūde Jaudzema:** Nebeniusstr. 7-8, Mannheim (17a). 3854

Gsp. izp. **Arturu Broku,** dz. 27. 17. 4., bija 21. gūst. nometnē Laonā, Francijā, m. brālis **Osvalds Broks:** UNRRA Team 532, Obernburg/M., Bay. (13a). 3825

Ltn. **Nikolaju Saulīti,** bija Kurzemē, FP 57966, Fl.-Abt. 506, Btr. 4, m. brālis **Jānis Saulītis; Jāni Būci, Lidiju Būci** un paziņas m. **Gaida Saulīte** dzim. Maizīte: DP Camp, Jägerkaserne, Eichstätt, Bayern (13a). 3848

Par kapr. **Pēteri Kļaviņu,** dz. 21. 16. 3. Viesītes p., 44. VII bija kadetu skolas slimn. Liepājā, lūdz z. **K. Trauciņš:** Becelaere-Kas., Esslingen-Neckar, Wttbg. (14a). 3856

Brāļus **Pēteri Pētersonu,** dz. 22. 22. 11. Ikšķiles p., 44. XII bija Lauenburgas instr. skolā, un **Vitoldu Pētersonu,** dz. 22. 22. 11. Ikšķiles p., 44. IX evakuēts no Rīgas kaŗaslimn. uz Vāciju, m. māsa **Astrīda Pētersone:** Latvian Camp, Kaufbeurerstr. 54, Kempten, Bay. (13b). 3749

„Telefunken" biroja d-kus un tautiešus par sievu **Martu Putniņu** no Rīgas, Dārza 24-4, lūdz z. **Ansis Eduards Putniņš:** UNRRA Team 216, DP Camp 1209, Elmshorn (24). 3079

Jāni Bluķi ar ģimeni no Liepājas un **Mariju Ziemeli** ar ģimeni no Rīgas, bija Hotel „Königsvilla," Schlossberg 12, Karlsbad, m. **Aleksandrs Nagļa:** Latvian DP Camp, Sarstedt, Kr. Hildesheim (20). 3819

Rūdolfu un **Annu Viļumsonus** no Ogresgala m. **Pēteris Strazdiņš:** Blücherstr. 19, Flensburg-Mürwik (24). 3820

Kaŗavīri! Par **Osvaldu Janeli,** dz. 23. 6. 12., 43. g. bija Dnepropetrovskā, Ukrainā, FP 45642-b, lūdz z. **Marija Sīle:** Reibesdorf 2, Post Kammer-Attersee, Oesterreich. 3824

Piederīgos m. **Berta Brilta:** DP Camp, Junkers, Kassel-Bettenhausen (16). 3781

Ceraukstieši! Par **K. Bračkus** ģimeni no Bračkiem lūdz z. **J. Kaspars:** Latvian Camp, Fliegerhorst, 8-43, Memmingen, Bayern (13b). 3800

Polic. p. kpr. **Vili Rītiņu,** dz. 21. g. Līvānos, **Pēteri Rītiņu,** dz. 14. g., **Elzu** un **Albertu Adītājus** no Rīgas, Matīsa 88-21, m. brālis **Ernests Rītiņš:** Sanatorium, Haus Rusel, b. Deggendorf, Bayern (13a). 3758

Kaŗavīrus **Rolandu Leinasari,** dz. 19. 15. 6. Rīgā, **Osvaldu** un gsp. izp. **Bruno Kaļiņikovus,** abi no Rīgas-Sarkandaugavas, **Katrīnu** un **Līliju Ansones** no Rīgas, Brīvības i., Vācijā bija Weitengasse, Brüx, Sudetenland, m. **Sofija Lasmane:** Hauptstr. 234, Heidelberg (17a). 3756

Kaŗavīri! Par **Pēteri Barkeviču,** dz. 24. g. Ezernieku p., no Alojas p. lūdz z. **M. Barkevičs:** Altstuttgarterstr. 9/1, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14a). 3805

Vili Purdziņu, bija kaŗagūst. nometnē Babenhauzenā, m. **Otīlija Kalniņa:** Aufbauschule, Amberg, Bay. (13a). 3735

Par kar. **Verneru Rogu,** dz. 13. 10. 3., lūdz z. māte **O. Roga:** „Wittelsbacher Hof," Weissenburg, Bay. (13a). 2726

Vīru **Jāni Migli,** dz. 06. 22. 11., un **Jāzepu Brili,** dz. 12. g., m. **Marta Migle** no Vecpiebalgas Baltačiem: Latvian Camp „Venta," Essern über Uchte (23). 3785

Par kar. **Ziedoni** un **Tālivaldi Pīlagiem,** dzimuši 24. 19. 9. Umurgas p., 45. IV bija pie Dancīgas un Svinemīndes, lūdz z. māte **Otīlija Pīlaga:** DP Hospital, Grill-Chaussee, Glückstadt/Elbe (24). 3718

Par Ņinu Lielausi, dz. 24. g., no Subates-Ilūkstes, 45. I bija Hahnenklee im Oberharz, lūdz z. Art. Helvigs: Maille 4/II, Esslingen-Neckar, Wttbg. (14a). 3782

Kārli Niedru no Jēkabpils, bija Lackovas nometnē Pomerānijā, un dēlu **Oskaru Skuju,** dz. 11. 10. 7. Jēkabpilī, bija Bauskas polic., m. **Pēteris Skuja:** DP Camp 570, Bar. 17 b, Wedel, Holst. (24). 3115

Kaŗavīri! Par ltn. **Klaudiju Zībertu** lūdz z. māsa **Irma Šabirovska:** Marienstr. 6, Helmstedt (20). 2935

Dzidri Jansonu-Vācindriķi no Rīgas, Lāčplēša i., **Valdemāru** Arturu **Briedi** no Bauskas un c. radus un paziņas m. **Zigfrīds Kampe** no Rīgas, Kalnciema 44: bei Hoffstetter, Kissingerstr. 71, Hammelburg, Bayern (13a). 3564

„Latviešu Vēstneša" 1 mēneša abonements ar piesūtīšanu maksā 5 markas, 2 mēnešu — 8 markas. Abonementu pieņem no jebkuŗa numura. Atsevišķa numura cena 50 fen. Tuvinieku meklēšanas sludinājumi par katru pilnu vai saīsinātu vārdu 30 fen., pustreknā salikumā 45 fen., tekstā 90 fen. Pārējie sludinājumi 100 proc. dārgāk. „Latviešu Vēstneša" pārstāve angļu okupācijas joslā — Lidija Dravniece: Latvian Camp, „Frische Quelle," Hiddesen bei Detmold, Lippe (21a); Austrijā — Rūdolfs Kalniņš: DP Camp, Glasenbach bei Salzburg, Oesterreich. Maksājumiem Austrijā piemērojamas tās pašas likmes šiliņos. Par laikraksta savlaicīgu nesaņemšanu vai abonementa pārtraukšanu tehnisku vai neparedzētu iemeslu dēļ izdevējs atbildību neuzņemas.

Printed by Manz, Dillingen. — 12.500